

“Onze missie was om zoveel mogelijk Joden te doden”

Alpha online/Ruben Hadders

Zelden breekt een islamitische terrorist met de jihad, de islamitische heilige oorlog. Nog zeldzamer is het voor diezelfde terrorist om zich daarna uit te spreken tégen islamitisch terrorisme en een actieve volgeling van Christus te worden die opkomt voor Israël. Toch is dit wat gebeurde met Walid Shoebat en Zachariah Anani.

Als jongeman was Walid lid van de Palestijnse vrijheidsbeweging PLO, een terroristische organisatie die jarenlang werd geleid door wijlen Yasser Arafat. “Wij groeiden op de West Bank op en onze missie was in eerste instantie om zoveel mogelijk Joden te doden”.

Zachariah hoorde bij verschillende islamitische terroristische groeperingen in Libanon. Al op zijn veertiende beging hij zijn eerste moord en dat was slechts het begin. “Binnen vier jaar had ik 223 punten, wat gelijk staat aan 223 moorden”, vertelt Zachariah. “Tweederde van die moorden door gebruik van een dolk, ik was getraind in wat wij noemen lijf aan lijf gevecht.”

Walid en Zachariah groeiden op in het Midden-Oosten, waar hen werd geleerd om de jihad te gebruiken tegen alle niet-moslims en in het bijzonder tegen Joden. In augustus maakten zij hun verhaal bekend in Philadelphia, tijdens een speciaal hiervoor belegde bijeenkomst. Oorspronkelijk zou ook nog een derde, tot het christendom bekeerde ex-terrorist, zijn verhaal komen doen, maar deze liet op het laatste moment verstek. Zijn islamitische familie had bedreigd zijn kinderen te ontvoeren. “Je kunt wel inchecken, maar niet uitchecken”, zo vertelt Walid, verwijzend naar het lied ‘Hotel California’ van de Eagles.

Zacharia’s groot en overgrootvader waren beiden hooggeplaatste islamitische ambtenaren in Libanon. Op 13-jarige leeftijd sloot ‘Zach’ zich voor het eerst aan bij een terroristische groepering: ‘de jeugd van Ali’, vernoemd naar de neef van

profeet Mohammed. Ook Walid kwam uit een vooraanstaande familie. Zijn grootvader was bevriend met de grootmoefiti (islamitische geestelijke) van Jeruzalem, die nauw samenwerkte met Adolf Hitler en het nazi-regime. Op Palestijnse scholen leerde de jonge Walid dat Jezus en Mozes Palestijnse opstandelingen waren en dat voor Joden de dag des oordeels was aangebroken.

“De meeste Amerikanen denken dat terrorisme begint als een groep je komt rekruteren, maar de rekrutering begint al in de moskee”, legt Walid uit. “Het begint al op school als onderdeel van het hele onderwijssysteem. Het gevolg is dat mensen gewillige zielen worden die bereid zijn om als martelaar te sterven. Bereid ook om te sterven voor Palestina en voor de zaak van Allah.”

Shoebat was een van hen. Hij leg uit waarom: “De islam brengt redding via het martelaarschap, dat is de hele boodschap. De koran stelt duidelijk: ‘Denk niet dat zij die sterven voor de zaak van Allah dood zijn, zij zijn bij Allah en ontvangen hun zegeningen’. Daarom voerde mijn neef een zelfmoord commando uit en stierf. Mijn tante Fatima deelde hierna snoep uit in de straten van Bethlehem. Haar zoon was nu martelaar.”

Na een tijd gevangen te hebben gezeten voor aanslagen op Israëliëse burgers, was Walid klaar om opdrachten voor de PLO uit te voeren. Hij plaatste onder andere een bom in een bank in Bethlehem, gelegen vlak naast de geboortekerk waar volgens overlevering Jezus geboren is. Walid verklaarde: “Terwijl ik wegliep hoorde ik de grote explosie achter mij. Ik werd nooit gepakt en heb hier nooit over gesproken totdat ik in 1993 christen werd.”

Hetzelfde christelijk geloof dat Walid en Zachariah ooit wilden vernietigen, zou uiteindelijk hun leven veranderen. Na een toevallige ontmoeting met een christelijke prediker in een Libanese straat, liet Zachariah op zijn zeventiende de islam en het terrorisme achter zich. Zijn familie ontferde hem. “Mijn vader nam mij mijn kleine bijbel uit handen en verscheurde deze”, zo vertelt hij. “Hij gaf mij een paar klappen en stapte toen achteruit, denkende dat ik hem aan zou vallen. Ik zei: ‘Nee, je kunt me nog zo slaan, maar het maakt niets uit. Ik blijf een christen’.”

Buiten werd het nog erger. Hij werd naar de lokale moskee gesleept, geslagen en verbannen. Meerdere malen heeft men geprobeerd hem te doden. Zachariah: “Ik werd beschoten, gestoken, vergiftigd, aangereden en met stokken geslagen.” Toch liet hij zich niet intimideren en weigerde hij afstand te doen van zijn

nieuwe geloof.

Shoebat verliet de Islam in 1993 nadat zijn vrouw, die al christen was, hem uitdaagde het ongelijk van de Bijbel te bewijzen. Hij kon het niet. “Ik begon de geschiedenis van de zondeval te begrijpen en las het boek Openbaring. Toen ik bij de profeten kwam, werd ik daar zo door getroffen dat ik de boeken Zacharia, Ezechiël, Daniel en Jesaja ging bestuderen. Daar las ik: ‘Want Ik ben God en er is geen ander, want Ik ben God en er is niemand gelijk Ik.’”

Zijn nieuw gevonden geloof kostte Walid de relatie met zijn familie en vrienden. Hij woont nu op een geheime plaats en leidt de *Walid Shoebat Foundation*, een pro Israël groepering, en schreef eveneens het boek *Waarom ik de jihad verliet*, waarin hij zijn verhaal vertelt.

Anani woont nu in Noord Amerika, waar hij hoofd evangelisatie is bij een internationale organisatie. Ook in het Westen werd het leven hem niet gemakkelijk gemaakt, hij werd gemolesteerd en met de dood bedreigd door in Amerika en Canada wonende moslims.

Shoebat zei dat de beste manier om het jihad-geweld te keren zo makkelijk is als het omslaan van een bladzijde. “Wij moeten christelijk onderricht aanbieden en de bijbelse waarheid brengen in de hele moslimwereld. Als wij de boodschap brengen en hen vertellen dat de Bijbel al voorzegt wat de moslims te wachten staat, als zij dat gaan begrijpen en het helder gaan inzien, dan zal hun valse geloof waar zij zo op hopen, gaan wankelen.”

Walid Shoebat en Zachariah Anani beseffen dat hun boodschap hen niet in dank zal worden afgenomen, maar zij zeggen te zullen doorgaan met het verkondigen van de waarheid en hun veiligheid in Gods handen te leggen.

Voor meer informatie over de *Walid Shoebat Foundation*: www.shoebat.com